

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judecători – Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Sorici Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 23 iunie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sorici Ion Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 18.05.2020 - 23.06.2020;

2. Instanța de apel : 21.07.2020 - 09.02.2021;

3. Instanța de recurs ordinar : 03.06.2021 - 12.10.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 23 iunie 2020, a fost recunoscut vinovat Sorici Ion de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la:

- art.27, art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal și conform legii, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal și conform legii, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.320¹ Cod penal și conform legii, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.320¹ Cod penal și conform legii, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.320¹ Cod penal și conform legii, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1(unu) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul partial al pedepselor, i s-a stabilit lui Sorici Ion pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost trecute în contul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Sorici Ion la 26 octombrie 2019 aproximativ pe la ora 13:00, fiind sub influența alcoolului și aflându-se în casa tatălui său Xxxxx situată în satul Căbăiești, r-nul Călărași, intenționat, având scopul de a-și satisface pofta sexuală, a pătruns în odaia fiicei sale minore Xxxxx, a.n. Xxxxx, căruia i-a propus de a întreține relații sexuale cu el, apoi aplicând forța fizică asupra ei, manifestată prin îmbrâncituri pe pat și imobilizarea mânilor la spate, având intenția de a o dezbrăca de pantaloni deschizându-i fermoara, însă din motive independente de voința acestuia, nu și-a dus intenția criminală până la capăt, deoarece minora a reușit să opună acestuia rezistență fizică, prin respingerea cu mâniile și lovirea cu picioarele peste diferite părți ale corpului, urmare cărui fapt agresorul a scăpat-o din mâinile sale, iar ea descălțată a fugit din casă în stradă.

Acțiunile lui Sorici Ion au fost calificate în temeiul art. 27, art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, *tentativă de viol, adică tentativa unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor ce este membru de familie.*

Tot Sorici Ion, la 14 februarie 2020 aproximativ pe la ora 20 fiind sub influența alcoolului și aflându-se la domiciliul tatălui său Xxxxx, amplasată în satul Căbăiești, raionul Călărași, unde locuiește permanent și fiica sa minoră, Xxxxx, a.n. Xxxxx, cu care în ultima perioadă de timp permanent inițiază diferite conflicte și sistematic aplică forța fizică și psihică asupra ei, astfel el având intenția directă de a o izola și a o intimida în scop de a impune voința sa și controlul său personal asupra fiicei minore, demonstrând supremație și un comportament inadecvat în relația cu familia sa, numind-o cu diferite cuvinte necenzurate, a lovit-o de mai multe ori cu un scaun, pricinuindu-i 20 echimoze pe spate și care conform raportului de expertiză se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile lui Sorici Ion au fost calificate în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal - *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.*

Tot Sorici Ion, la 18 martie 2020 aproximativ pe la ora 11, fiind sub influența alcoolului, intenționat nu a respectat cerințele ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, astfel el a venit la domiciliul tatălui său Xxxxx, situat în satul

Căbăiești, raionul Călărași, unde permanent locuiește și fiica sa minoră Xxxxx, a.n. Xxxxx și a inițiat o ceartă cu aceștia, amenințându-i cu răfuiala fizică, prin urmare el a ignorat și nu a executat ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din data de 21 februarie 2020, prin care era obligat începând cu data emiterii ordonanței de protecție să părăsească domiciliu victimelor violenței în familie – Xxxxx și Xxxxx, să stea departe de locul aflării victimelor la o distanță de 50 metri, și să nu contacteze sub nici o formă cu aceștia pe un termen de 90 zile, începând cu 21 februarie 2020.

Acțiunile lui Sorici Ion au fost calificate în temeiul art. 320¹ Cod penal - *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot Sorici Ion, la 27 martie 2020 aproximativ pe la ora 16, fiind sub influența alcoolului, intenționat nu a respectat cerințele ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, astfel el a venit la domiciliul tatălui său, Xxxxx, situat în satul Căbăiești, raionul Călărași, unde permanent locuiește și fiica sa minoră Xxxxx, a. n. Xxxxx și a inițiat o ceartă cu aceștia, numindu-i cu diferite cuvinte necenzurate și amenințându-i cu răfuiala fizică, prin urmare el a ignorat și nu a executat ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din data de 21 februarie 2020, prin care era obligat începând cu data emiterii ordonanței de protecție să părăsească domiciliu victimelor violenței în familie – Xxxxx și Xxxxx, să stea departe de locul aflării victimelor la o distanță de 50 metri, și să nu contacteze sub nici o formă cu aceștia pe un termen de 90 zile, începând cu 21 februarie 2020.

Acțiunile lui Sorici Ion au fost calificate în temeiul art. 320¹ Cod penal - *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot Sorici Ion, la 06 mai 2020 aproximativ pe la ora 20:45, fiind sub influența alcoolului, intenționat nu a respectat cerințele ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, astfel el a venit la domiciliul tatălui său Xxxxx, situat în satul Căbăiești, raionul Călărași, unde permanent locuiește și fiica sa minoră Xxxxx, a. n. Xxxxx și a inițiat o ceartă cu aceștia, numindu-i cu diferite cuvinte necenzurate și amenințându-i cu răfuiala fizică, prin urmare el a ignorat și nu a executat ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din data de 21 februarie 2020, prin care era obligat începând cu data emiterii ordonanței de protecție să părăsească domiciliu victimelor violenței în familie – Xxxxx și Xxxxx, să stea departe de locul aflării victimelor la o distanță de 50 metri, și să nu contacteze sub nici o formă cu aceștia pe un termen de 90 zile, începând cu 21 februarie 2020.

Acțiunile lui Sorici Ion au fost calificate în temeiul art. 320¹ Cod penal - *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Sorici Ion a declarat apel în termen, prin care a solicitat admiterea

apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 23.06.2020, cu rejudecarea cauzei în fond pronunțarea unei hotărâri în partea ce ține de stabilirea pedepsei în modul prevăzut de prima instanță prin care să fie redusă pedeapsa inculpatului Sorici Ion.

În susținerea cererii de apel a invocat că, instanța de judecată odată ce prin încheierea protocolară din 02 iulie 2020 a admis cererea inculpatului Sorici Ion, confirmată de apărătorul său prin care a declarant că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, urma a se conduce de învinuirea expusă în rechizitoriu cât și în ordonanța de punere sub învinuire și anume conform rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire Sorici Ion este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b), art. 27 art. 171 alin. (2) lit. b), b²) și art. 320¹ Cod penal și nicidecum de trei ori învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal cum este menționat în dispozitivul sentinței de condamnare.

Apelantul a considerat că infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal săvârșită de Sorici Ion conține o intenție unică de comitere a unei singure infracțiuni care s-a manifestat în trei episoade, or acest fapt este expus și în rechizitoriu și în ordonanța de punere sub învinuire din 11.05.2020 astfel, instanța a depășit limitele învinuirii în cadrul judecării unei cauze penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea a considerat că instanța nu a luat în considerare la stabilirea pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27 art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal că Sorici Ion este învinuit de tentativă și i-a stabilit o pedeapsă mult prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Chitoroga Ion în numele inculpatului și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 23 iunie 2020, privindu-l pe Sorici Ion.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Sorici Ion în temeiul art. 27, art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal, - tentativă de viol, *adică tentativa unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit cu bunăștiință asupra unui minor ce este membru de familie*, în temeiul art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, - *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei și în temeiul art.320¹ Cod penal, - neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind fapta săvârșită de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de apel a remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunile imputate, acestea au fost săvârșite de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei, iar personalitatea inculpatului susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Analizând declarațiile inculpatului, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța a reținut ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Sorici Ion este întemeiată, acțiunile just fiind calificate în temeiul art. 27, art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal, - tentativă de viol, adică tentativa unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor ce este membru de familie, în temeiul art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, - acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei și în temeiul art.320¹ Cod penal, - neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, vina este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Potrivit textului apelului înaintat de partea apărării, avocatul în numele inculpatului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

Or, la adoptarea sentinței de condamnare instanța de fond a reținut faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a relevat, că prima instanță a acceptat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic, prin care acesta exprimă recunoașterea faptelor descrise în rechizitoriu, inclusiv și cele înscrinate în baza articolelor incriminate, cât și solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a invoca careva obiecții, totodată acestuia fiindu-i explicate consecințele prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, prin această declarație a inculpatului, care reprezintă un act substanțial, de fond, prima instanță, dar și instanța de apel, a conchis asupra caracterului ferm a manifestării de voință asupra recunoașterii faptelor reținute prin rechizitoriu, în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, însușirii acestor probe, precum și renunțarea la administrarea altor probe.

În același timp, instanța de apel a constatat că apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de apel este criticată în partea aplicării pedepsei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat de către partea apărării, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sînt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana

inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

În prezenta cauză, instanța de apel, a găsit neîntemeiate motivele invocate în apelul declarat de către avocat în numele inculpatului și a constatat că concluzia instanței de fond, este una corectă și întemeiată.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de lipsa circumstanțelor care atenuază și prezența celor ce agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunilor, care se clasifică ca infracțiuni mai puțin grave și grave comise cu intenție, de recunoașterea vinovăției în cele comise, instanța a concluzionat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind pedepsele aplicate drept echitabile și proporționale faptelor comise de către inculpat.

Instanța de apel a atestat că, infracțiunea prevăzută la art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, potrivit art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal fapta incriminată de acest articol se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore sau cu închisoare de până la 3 ani, iar potrivit art.320¹ Cod penal fapta incriminată de acest articol se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, analizând concursul de împrejurări atenuante și conducându-se de inexistența circumstanțelor agravante, ținând cont de opinia acuzatorului de stat și a apărătorului, instanța de fond justificat a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Sorici Ion este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, aplicând în privința acestuia o pedeapsă sub formă închisoare, care în accepțiunea instanței este o pedeapsă echitabilă și care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, instanța de apel în acest sens fiind solidară cu decizia primei instanțe.

În acest context, instanța de apel a reținut că, în condițiile și limitele de pedeapsă prevăzută de art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal, instanța a redus din maximum și minimumul prevăzut de sancțiune stabilind o nouă limită cu care a operat la stabilirea pedepsei inculpatului Sorici Ion și anume pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin.(3) Cod penal de la 3 ani și 4 luni până la 6 ani, în limitele de pedeapsă cu închisoare prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. b) din Codul penal pedeapsă sub formă de închisoare stabilind o nouă limită de la 3 luni până la 2 ani și limitele de pedeapsă cu închisoare prevăzute de art.320¹ Cod penal stabilind o nouă limită de la 3 luni până la 2 ani.

Potrivit art.81 alin.(3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

La numirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, astfel inculpatului fiindu-i aplicate în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală după cum urmează: pentru infracțiunea prevăzută la art. 27, art.171 alin.(2) lit.b), b²) Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pentru infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1(unu) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pentru infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pentru infracțiunea prevăzută de art.320¹ Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pentru infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1(unu) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul partial al pedepselor, i s-a stabilit lui Sorici Ion pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, instanța de apel a reținut că, instanța de fond justificat a considerat că având în vedere circumstanțele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, analizând concursul de împrejurări atenuante și conducându-se de inexistența circumstanțelor agravante, ținând cont de opinia acuzatorului de stat și a apărătorului, instanța a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului Sorici Ion este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, aplicând în privința acestuia o pedeapsă sub formă închisoare, care în accepțiunea instanței este o pedeapsă echitabilă și care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului și

realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de personalitatea inculpatului Sorici Ion, care la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, anterior a fost condamnat, se căiește sincer în cele săvârșite, asumându-și astfel responsabilitatea pentru cele comise. Vinovăția în comiterea faptelor imputate a recunoscut-o pe deplin, comunicând circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile. Careva circumstanțe atenuante instanța de judecată nu a stabilit. Circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului instanța de judecată a reținut săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a reținut că, instanța de fond motivat a stabilit de rând cu vinovăția inculpatului, cât și categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Mai mult din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale se constată că, partea apărării a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul la calea de atac.

Cu referire la argumentul părții apărării precum că potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire Sorici Ion este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. b); art. 27 art. 171 alin. (2) lit. b) și b²) și art. 320¹ Cod penal și nicidecum de trei ori învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal cum este menționat în dispozitivul sentinței de condamnare, instanța de apel a reținut că acesta este unul nefondat urmând a fi respins, deoarece instanța de fond nicidecum nu a depășit limitele învinuirii înaintate, or, atât potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, inculpatului Sorici Ion i se incriminează comiterea a 3 (trei) infracțiuni distincte prevăzute de norma art. 320¹ Cod penal, la caz nefiind o intenție unică de comitere a unei singure infracțiuni, astfel inculpatul fiind condamnat pentru fiecare infracțiune comisă.

În cele din urmă, instanța de apel a concluzionat că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei aplicate.

Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond justificat a dispus trecerea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei pentru efectuarea expertizei judiciare, în contul statului.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară în termen, recurs ordinar avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Sorici Ion, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea

hotărârilor atacate cu rejudecarea cauzei în fond și pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de stabilirea pedepsei în modul prevăzut de prima instanță prin care să fie redusă pedeapsa inculpatului Sorici Ion în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. b), art. 27 art.171 alin. (2) lit. b), b²) și art.320¹ Cod penal.

În motivarea recursului avocatul indică aceleași motive ca și în cererea de apel descrise la pct.3 din prezenta decizie și la f. d. 67-72, vol. II, suplimentar invocând prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri pct.8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii și pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului, în conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că soluția instanțelor judecătorești inferioare referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului Sorici Ion a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. *Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.*

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, adică cazurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temeuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, Colegiul penal lărgit menționează că este unul neîntemeiat, or, inculpatul Sorici Ion a depus o cerere prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 22, vol.

II), care a fost admisă prin încheierea protocolară din 02 iunie 2020. Astfel, temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală nu este incident speței date, instanțele judecătorești inferioare motivat au argumentat că au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate în acțiunile inculpatului Sorici Ion.

La fel, în recursul depus de recurent, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal lărgit conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către inculpatul Sorici Ion, în baza art. art. 27, art.171 alin.(2) lit. b), b²), art.201¹ alin.(1) lit. b) și art.320¹ Cod penal, ținând cont de limitele învinuirii înaintate, soluție menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal reține, că toate probele prezentate și cercetate în mod legal în instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la motivele invocate de recurent precum că „*infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal săvârșită de Sorici Ion conține o intenție unică de comitere a unei singure infracțiuni care s-a manifestat în trei episoade, or acest fapt este expus și în rechizitoriu și în ordonanța de punere sub învinuire din 11.05.2020, astfel instanța a depășit limitele învinuirii în cadrul judecării unei cauze penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*”, Colegiul penal lărgit le respinge ca neîntemeiate și menționează în acest sens că instanța de fond nicidecum nu a depășit limitele învinuirii înaintate, or, atât potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, inculpatului Sorici Ion i se incriminează comiterea a 3 (trei) infracțiuni distincte prevăzute de norma art. 320¹ Cod penal, la caz nefiind o intenție unică de comitere a unei singure infracțiuni, astfel inculpatul fiind condamnat pentru fiecare infracțiune comisă în parte.

Totodată, recurentul critică pedeapsa stabilită inculpatului Sorici Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, deoarece inculpatul este învinuit de tentativă, considerând că instanțele judecătorești inferioare au stabilit o pedeapsă mult prea aspră. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că la stabilirea pedepsei inculpatului în baza acestui articol, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, astfel inculpatului fiindu-i just aplicate în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură

penală pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este legală și întemeiată și în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, ținându-se cont și de personalitatea inculpatului Sorici Ion, care la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, anterior a fost condamnat, se căiește sincer în cele săvârșite, asumându-și astfel responsabilitatea pentru cele comise, vinovăția în comiterea faptelor imputate a recunoscut-o pe deplin, comunicând circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile, circumstanțe atenuante instanța de judecată nu a stabilit, iar circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului instanța de judecată a reținut săvârșirea infracțiunilor în stare de ebrietate alcoolică.

Prin urmare, analizând cumulul de probe în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal lărgit reține că acestea nu și-au găsit confirmare și anume faptul că inculpatului Sorici Ion urmează a-i fi stabilită pedeapsa pentru 3 infracțiuni și nu pentru 5 infracțiuni, ținându-se cont de prevederile legislației procesual penale, care întemeiat au fost aplicate la caz. Prin urmare, careva temei de a interveni în soluția adoptată lipsește.

Colegiul penal lărgit nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cauzele Silver ș.a. vs Regatul Unit din 25 martie 1983; Păduraru vs România din 01 decembrie 2005; Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993 nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Sorici Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sorici Ion Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion